

[Søren P. Larsen.]

jeg ger: Vore Bestemmelser er ikke Tvangsbestemmelser, men de Bestemmelser, som Cirkulæret paa dette Punkt indeholder, er af den Beskaffenhed, at jeg ikke tror, der er ret mange Kommunalbestyrelser, som vil sige god derfor. Naar Kommunalbestyrelserne paatager sig et personligt Arbejde og en økonomisk Byrde for at sætte en Foranstaltning i Gang, forekommer det mig, at det er at gaa temmelig langt, naar de unge samtidig faar et Cirkulære i Haanden, hvori det hedder: Hvis Peter Nielsen eller Niels Petersen er utilfreds med et eller andet og ikke længere ønsker at deltage, har han i alt Fald Sikkerhed for, at han straks kan vende tilbage til sin Understøttelse.

Hvad angaar Lovens økonomiske Virkning over for den enkelte Foranstaltning, skal jeg ganske kort nævne, at foruden Tilskuddet paa de 2½ Kr. pr. Dag fra Staten er der Tale om Etableringstilskud og eventuelt Rejsetilskud, og der kan yderligere, hvis Beskæftigelsesforanstaltningen gør det rimeligt, som det hedder i Cirkulæret, bevilges et Beløb til Anskaffelse af særligt Arbejdstøj eller særlige Redskaber.

Hvordan virker det nu i Praksis? Jeg har et Eksempel fra Lovens Administration. Jeg skal selvfølgelig ikke nævne Navne, jeg skal ikke nævne, hvilken By eller Kommune det er fra, det er ligegyldigt. Det er et Eksempel fra det praktiske Liv, hvor en Kommunalbestyrelse sætter et Arbejde i Gang og regner med at kunne skaffe Beskæftigelse til saa og saa mange Mand i saa og saa lang Tid. Man opstiller samtidig det Vederlag, som den enkelte i Beskæftigelsen deltagende Person skal have, nemlig 3 Kr. pr. Dag, og dertil lægger man Udgifterne til Ledelse af Arbejdet, til Undervisning, til Tøj, til Træsko, til Skur, til Redskaber o. s. v., saaledes at man kommer op paa et samlet Beløb, der, hvis det havde været blot 30 Kr. større for hele denne Beskæftigelse, vilde betyde, at det offentlige for at give denne arbejdsløse Ungdom Beskæftigelse var oppe paa en daglig Udgift af 5 Kr. pr. Deltager efter det Budget, som Kommunen har indsendt til Ministeriet. Og Beskæftigelsen bestaar i tre Timers dagligt Arbejde, et Par Timers Undervisning og en Times Deltagelse i Sport, om Vinteren Gymnastik og om Sommeren Fodbold.

Tror man, man kan lokke Kommunalbestyrelserne Landet over til at sætte saadanne Foranstaltninger i Værk? Jeg har her fremdraget et praktisk Eksempel, der viser en Udgift af 5 Kr. pr. Dag pr. Del-

tager. Tror man virkelig, at man ved denne Lovgivning kan animere til at skaffe de unge Beskæftigelse, der er begrænset i Omfang, men hvor Omkostningerne er forfærdende store? Jeg vil paastaa, at hvis samtlige ledige her i Landet skulde beskæftiges paa denne Maade, saa vilde det ikke vare længe, før en hvilken som helst Regering, som havde Ansvar for Administrationen, vilde komme til kort og maatte sige: Det kan vi ikke fortsætte med, det er alt for dyrt, det er alt for urimeligt, som hele Forholdet kommer til at ligge.

Dette er kun et enkelt Eksempel af de mange, der findes. Jeg har ønsket at nævne dette, da man fra Ordførers Side saa stærkt har vendt sig mod de af os foreslaaede Bestemmelser.

Det er min Opfattelse, at vor Stilling til hele denne Lovgivning har været sagligt begrundet, hver Gang vi har skullet taget Stilling dertil; og det er ogsaa min Opfattelse, at det praktiske Livs Folk vil give os Ret i, at kan man ikke faa nævneværdige Ændringer indført paa dette Omraade, saa maa de tre Partier, der i 1933 skabte Lovgivningen og i 1934 forlængede den, ogsaa tage det politiske og det økonomiske Ansvar helt og fuldt for de kommende tre Aar, hvor denne Lovgivning skal være gældende.

Bindslev: Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen anvendte det Udtryk om den gældende Lov, at der maa være noget galt fat, siden Loven i saa ringe Grad er blevet udnyttet. Jeg for mit Vedkommende vil gerne erkende, at der utvivlsomt er noget galt, og det har man ogsaa ved Forelæggelsen af Lovforslaget i den ændrede Skikkelse erkendt.

Der er f. Eks. det gale fat, at der har været for kort Tid for Kommunerne til at planlægge deres Arbejde. Derfor har man ønsket at ændre Tidsbegrænsningen, saaledes at Loven nu løber ikke paa eet Aar ad Gangen, men paa tre Aar ad Gangen. Vi har fra vor Side peget paa, at der utvivlsomt ogsaa er noget galt fat med det kluntede og kejtede Navn, Loven har, og som ikke i tilstrækkelig Grad opfordrer de unge til at gaa med. Der er intet Kald i Navnet. Vi har peget paa, at det var muligt, at man kunde gøre Refusionsordningen saaledes, at det blev mere tilløkkende for Kommunerne at tage Arbejder op; og endelig har vi peget paa, at det var ønskeligt, at Initiativtagelsen blev ændret, saaledes at det ikke blev frit overladt til de enkelte Kommuner eller private Institutioner, men saaledes at der ogsaa, f. Eks. fra Amtskommunernes